

İSTANBUL
KÜLTÜR
SANAT
VAKFI

VAR OLMA NIN KARAN LIĞI

VAR OLMA NIN AYDIN LIĞI

47.
İSTANBUL
MÜZİK
FESTİVALİ

11-30
HAZİRAN
2019

TEKFEN FİLARMONİ ORKESTRASI TEKFEN PHILHARMONIC ORCHESTRA & DANIEL MÜLLER-SCHOTT

TEKFEN FİLARMONİ ORKESTRASI
TEKFEN PHILHARMONIC ORCHESTRA

AZİZ SHOKHAKIMOV şef conductor
DANIEL MÜLLER-SCHOTT viyolonsel cello

YÜKERKATIDA
KONSERTE
GÖSTERİSPONSORU
PERFORMANCE
SPONSOR
WITH HIGHER
CONTRIBUTION

TEKFEN FİLARMONİ ORKESTRASI

TEKFEN PHILHARMONIC ORCHESTRA

& DANIEL MÜLLER-SCHOTT

TEKFEN FİLARMONİ ORKESTRASI
TEKFEN PHILHARMONIC ORCHESTRA

AZİZ SHOKHAKIMOV şef conductor
DANIEL MÜLLER-SCHOTT viyolonsel cello

17.06.2019 Lütü Kırda Kongre ve Sergi Sarayı
PT MO 20.00 Lütü Kırda Convention and Exhibition Centre

Modest Mussorgsky (düz. arr.: N. Rimsky-Korsakov)

Çıplak Dağda Bir Gece
Night on the Bare Mountain

SÜRE DURATION: 11'

Dmitri Shostakovich

Viyolonsel Konçertosu No. 1, Mi bemol Majör, Op. 107
Cello Concerto No. 1 in E-flat Major, Op. 107

- Allegretto
- Moderato
- Andantino – Allegro (Cadenza)
- Allegro non troppo (Allegro con moto)

SÜRE DURATION: 29'

Ara Interval

Pyotr Ilyich Tchaikovsky

Senfoni No. 6, Si minör, Op. 74
Symphony No. 6 in B minor, Op. 74

- Adagio – Allegro non troppo
- Allegro con grazia
- Allegro molto vivace
- Adagio lamentoso

SÜRE DURATION: 48'

Ara dahil 110' sürer. Lasts 110' with interval.

Alkış için eserlerin sonunu beklemenizi rica ederiz.

We kindly request you not to applaud in between movements.

AZİZ SHOKHAKIMOV

■ Genç ve olağanüstü başarılı şef Aziz Shokhakimov dünya müzik sahnesinde henüz 21 yaşındayken, Bamberg Senfoni tarafından düzenlenen Uluslararası Gustav Mahler Şeflik Yarışması'nda kazandığı ikincilik ile tanınmaya başladı. O günden bu yana seçkin uluslararası müzik merkezlerinde orkestraları yönetmek üzere davetler alıyor.

Shokhakimov, yarışmanın ardından Dresden Staatskapelle, Düsseldorf Senfoni, Bremen Oda Filarmonisi, SWR Senfoni, hr-Senfoni Orkestrası, Dresden Filarmoni, Deutsches Berlin Senfoni, Tonküstler Orkestrası, Strasburg Filarmoni, Monte Carlo Filarmoni ve Londra Filarmoni'ye davet edilerek bu orkestralarla ilk konserlerinde büyük başarı elde etti. Ayrıca İtalya'da Bolonya Belediye Tiyatrosu Filarmoni Orkestrası ve Venedik Filarmoni; Polonya'da ünlü Sinfonia Varsovia; ABD'de ise Oregon, Pasifik ve Houston Senfoni orkestralarını yönetti.

Aziz Shokhakimov oldukça genç yaşta tanındı. 1988 Taşkent doğumlu sanatçı, altı yaşında Uspensky Özel Yetenekli Çocuklar için Müzik Okulu'na girdi ve burada keman, viyola ve Vladimir Neymer'in sınıfında orkestra şefliği eğitimi aldı. 13 yaşında Özbekistan Ulusal Senfoni Orkestrası ile verdiği ilk konserinde Beethoven'ın 5. Senfoni'si ile Liszt'in 1. Piyano Konçertosu'nu yönetti. 2001'de yardımcı şefliğine getirildiği Özbekistan Ulusal Senfoni Orkestrası'nın 2006'da sürekli şefi oldu.

Senfonik kariyerinin yanı sıra, Aziz Shokhakimov opera alanında da etkin. 2013–2014 sezonunda Bolonya Belediye Tiyatrosu'nda Çaykovski'nin *Yevgeni Onegin* operasını yönetti. Deutsche Oper am Rhein'da *Carmen*'i yönettikten sonra 2015–2016 sezonundan itibaren burada kadrolu şef oldu ve *Aida*, *Hoffmann'ın Masalları*, *Rigoletto* ile *Madam Butterfly*'in son derece beğenilen yeni yapımını yönetti. Geçtiğimiz sezon da *Turandot*, *Tosca*, *Uçan Hollandalı* ve *Maskeli Balo* yapımlarında Deutsche Oper am Rhein'daydı.

Ağustos 2016'da 100'den fazla aday arasından seçilerek, prestijli Salzburg Festivali Genç Şefler Ödülü'nü kazandı. Ağustos 2017'de ödül konseri olarak Viyana Radyo Senfoni Orkestrası'nı yönetmek üzere Salzburg Festivali'ne döndü. *Salzburger Nachrichten* gazetesi, "Hayret verici biçimde, şeflik tutkusu kontrollü fakat yine de idaresi fark ediliyor, daha da iyisi, müziğin tetiklediği duygularla hareket ediyor." diye yazdı.

Aziz Shokhakimov, 2018–2019 sezonunda Deutsche Bremen Oda Filarmonisi, Düsseldorf Senfoni, RAI Torino orkestraları ile Deutsche Oper am Rhein'da *Maça Kızı*'nın yeni yapımını yönetti. İlk kez konuk olduğu orkestralar arasında ise Toronto Senfoni, Lyon Ulusal Orkestrası, Antwerp Senfoni, MDR Leipzig ve Bolşoy Tiyatrosu vardı.

Sanatçı, 2017–2020 yılları için Tekfen Filarmoni'nin sürekli şefliği ve sanat direktörlüğüne getirildi.

■ The remarkable young conductor Aziz Shokhakimov burst on the scene at the age of just 21 by astounding audiences in Bamberg, where he was awarded second prize at the Gustav Mahler International Conducting Competition under the auspices of the Bamberger Symphoniker.

Following the competition, Aziz Shokhakimov accepted invitations to conduct at distinguished international venues, making triumphant debuts with Dresden Staatskapelle, Düsseldorfer Symphoniker, Kammerphilharmonie Bremen, SWR Sinfonieorchester, hr-Sinfonieorchester, Dresdner Philharmoniker, Deutsches Sinfonieorchester Berlin, Tonkünstlerorchester Niederösterreich, Orchestra Philharmonique de Strasbourg, Orchestre Philharmonique de Monte Carlo, and London Philharmonic Orchestra; in Italy with Filarmonica del Teatro Comunale di Bologna and Orchestra Filarmonica della Fenice; in Poland with the highly acclaimed Sinfonia Varsovia; in the USA with Oregon, Pacific, and Houston Symphony Orchestras.

Recognition came very early for Aziz Shokhakimov. Born in 1988 in Tashkent, Uzbekistan, he entered Uspensky Music School for Gifted Children at the age of 6, studying violin, viola, and orchestral conducting (the class of Professor Vladimir Neymer). At 13 he made his debut with the National Symphony Orchestra of Uzbekistan, conducting Beethoven's Symphony No.5 and Liszt's Piano Concerto No.1. During the following year he conducted his first opera, *Carmen*, at the National Opera of Uzbekistan. Aziz Shokhakimov was appointed Assistant Conductor of the National Symphony Orchestra of Uzbekistan in 2001 and became its Principal Conductor in 2006.

Next to his symphonic career, Aziz Shokhakimov is also active in the field of opera. In 2013/14 he directed Tchaikovsky's *Eugene Onegin* at the Teatro Comunale di Bologna. At Deutsche Oper am Rhein he conducted a revival of *Carmen* after which he was engaged as Kapellmeister, starting in 2015/16. *Aida*, *Tales of Hoffmann*, *Rigoletto*, and a highly acclaimed new production of *Madame Butterfly* have followed since. Last season he has conducted *Turandot*, *Tosca*, *Der fliegende Holländer* and *Un ballo in maschera*.

Having been selected from more than 100 candidates for the finals weekend with the Camerata Salzburg, Aziz Shokhakimov went on to win the prestigious Salzburg Festival Young Conductors Award in August 2016. He returned to the Salzburg Festival in August 2017 for the prize-winner's concert with RSO Wien, to a rapturous response from the audience: 'It's astounding how the passion of conducting is controlled and still, noticeably, led – or better: moved – by the emotions triggered through music' (*Salzburger Nachrichten*).

2018/19 saw Shokhakimov return to Deutsche Kammerphilharmonie Bremen, Düsseldorf Symphoniker, RAI Torino and in a new production of *The Queen of Spades* at the Deutsche Oper am Rhein. Debuts included Toronto Symphony, Orchestre National de Lyon, Antwerp Symphony, MDR Leipzig, and Bolshoi Theatre in Moscow.

Aziz Shokhakimov holds the position of artistic director and principal conductor of Tekfen Philharmonic Orchestra for the period 2017–20.

DANIEL MÜLLER-SCHOTT

■ Dünya müzik merkezlerinin aranan viyolonselcilerden biri olan Daniel Müller-Schott, 20 yıldan uzun zamandır klasik müzik elçisi olarak büyük uluslararası konser sahnelerinin tamamında dinleyicilerin karşısına çıkıyor. *New York Times*, Müller-Schott'un "ifadesinin yoğunluğu"na vurgu yaparak onu "olağanüstü tekniğe sahip korkusuz bir icracı" olarak tanımlıyor.

Daniel Müller-Schott önde gelen uluslararası orkestralara konuk oluyor: ABD'de New York, Boston, Cleveland, Chicago, Philadelphia, San Francisco ve Los Angeles'taki orkestralar; Avrupa'da Berlin Filarmoni, Leipzig Gewandhaus Orkestrası, Bavyera Devlet Orkestrası, Münih Filarmoni, Londra Senfoni, Londra Filarmoni, Birmingham Şehri Senfoni Orkestrası, Hollanda Filarmoni Orkestrası, İspanya Ulusal Orkestrası ile Berlin, Münih, Frankfurt, Stuttgart, Leipzig, Hamburg, Kopenhag ve Paris Radyo Orkestraları; Avustralya'da Sydney ve Melbourne Senfoni Orkestraları; Asya'da Tokyo NHK Senfoni Orkestrası, Tayvan Ulusal Senfoni Orkestrası (NSO) ve Seul Filarmoni Orkestrası.

Sanatçı, dünyanın dört bir yanında Vladimir Ashkenazy, Thomas Dausgaard, Charles Dutoit, Christoph Eschenbach, Iván Fischer, Alan Gilbert, Gustavo Gimeno, Bernard Haitink, Neeme Järvi, Dmitrij Kitajenko, Susanna Mälkki, Andris Nelsons, Gianandrea Nosedà, Andrés Orozco-Estrada, Kirill Petrenko, André Previn, Michael Sanderling ve Krzysztof Urbanski gibi ünlü şeflerle konser verdi; Kurt Masur, Lorin Maazel ve Yakov Kreizberg ile uzun yıllar müzikal işbirliği yaptı.

Daniel Müller-Schott, büyük viyolonsel konçertolarını icra etmesinin yanı sıra bilinmeyen yapıtları keşfetmeye ve gerek kendi uyarlamaları gerekse çağdaş bestecilerle yaptığı işbirlikleriyle viyolonsel repertuarını genişletmeye de özel ilgi gösteriyor. Sanatçı, André Previn ve Peter Ruzicka'nın ona adadığı viyolonsel konçertolarının ilk seslendirmelerini bestecilerinin yönetiminde Leipzig Gewandhaus Orkestrası ve Berlin Oda Filarmonisi ile gerçekleştirdi. Hem ABD doğumlu Sebastian Currier hem de Olli Mustonen, Daniel Müller-Schott için viyolonsel sonatı bestelediler.

2018–2019 sezonunun öne çıkan etkinlikleri arasında Krzysztof Urbanski yönetimindeki Zürih Tonhalle Orkestrası ile Settimane Musicali di Ascona açılış konseri, Lionel Bringuier yönetimindeki İngiliz Kraliyet Filarmoni Orkestrası ile konserler, Karina Kannellaki yönetimindeki Dallas Senfoni Orkestrası ve Gilbert Varga yönetimindeki St. Louis Senfoni Orkestrası ile ABD konserleri ve Erik Nielson yönetimindeki İspanya Radyo Televizyon Senfoni Orkestrası ile konseri sayılabilir. Sezon içerisinde üç de kapsamlı resital turnesi gerçekleştirdi: Asya'da bir solo resital turnesi, Julia Fischer ve Nils Mönkemeyer ile bir üçlü turne ve Baiba Skride ve Xavier de Maistre ile bir başka üçlü turne. Anne-Sophie Mutter ve Lambert Orkis ile New York Carnegie Hall'da Currier'in Piyanolu Üçlü'sünün dünya prömiyerini yaptıktan sonra Chicago'ya da gitti. Mecklenburg-Vorpommern Müzik Festivali kapsamındaki 2019 Rügen Klasik Müzik Bahar Festivali'nin sanat yönetmeniydi. BBC Proms, Schubertiade, Schleswig-Holstein, Rheingau, Schwetzingen, Mecklenburg-Vorpommern, Heidelberg Bahar Festivali, Vancouver Festivali ile ABD'de Tanglewood, Ravinia ve Hollywood Bowl gibi uluslararası müzik festivalleri, düzenli olarak davet aldığı etkinlikler... Sanatçı oda müziği konserlerinde Nicholas Angelich, Kit Armstrong, Renaud Capuçon, Xavier de Maistre, Julia Fischer, Igor Levit, Nils Mönkemeyer, Anne-Sophie Mutter, Francesco Piemontesi, Lauma ve Baiba Skride ve Simon Trpčeski dahil, çeşitli müzisyenlerle işbirliği yapıyor. Daniel Müller-Schott uzun zamandır "Rhapsody in School" projesine dahil; Avrupa, ABD, Asya ve Avustralya'da düzenli olarak ustalık sınıfları gerçekleştiriyor ve genç müzisyenlerin desteklenmesine yardımcı oluyor.

Yirmi yıllık kariyerinde Orfeo, Deutsche Grammophon, Hyperion, Pentatone ve EMI Classics etiketleri altında, Bach, Beethoven, Brahms, Mozart, Haydn, Schumann, Mendelssohn, Prokofyev, Schubert, Haçaturyan, Şostakoviç, Elgar, Walton, Britten ve Dvořák'ın yapıtlarını da içeren oldukça büyük bir diskografi oluşturdu. Albümleri pek çok uluslararası ödül aldı; ayrıca *Gramophone* Editörün Tercihi, *Strad* Seçimi, *BBC Music Magazine* Ayın CD'si seçildi. Daniel Müller-Schott ve Julia Fischer, *Duo*

Sessions albümleri ile 2017 Uluslararası Klasik Müzik Ödülü'nü (ICMA) kazandılar. 2018 sonbaharında Orfeo etiketiyle çıkan yeni CD'sinde Daniel Müller-Schott, Aziz Shokhakimov yönetimindeki Deutsches Berlin Senfoni Orkestrası eşliğinde Çaykovski, Glasunow ve Rimski-Korsakov'un yapıtlarını kaydetti. Daniel Müller-Schott, Walter Nothas, Heinrich Schiff ve Steven Isserlis'in öğrencisi oldu. Anne-Sophie Mutter tarafından şahsen desteklenen sanatçı, Aida Stucki Ödülü aldı ve Mstislav Rostropoviç ile bir yıl özel çalışma imkânına da sahip oldu. Daniel Müller-Schott 1992 yılında, 15 yaşındayken Genç Müzisyenler Uluslararası Çaykovski Yarışması'nda birincilik ödülünü aldı. 2018'de Almanya'nın Birleşme Günü Kutlamaları kapsamında ve merhum öğretmeni Mstislav Rostropoviç anısına yaklaşık 500.000 dinleyici önünde, Brandenburg Kapısı'nda Johann Sebastian Bach'ın yapıtlarını seslendiren Daniel Müller-Schott, Matteo Goffriller tarafından Venedik'te 1727 yılında yapılmış "Ex Shapiro" isimli bir viyolonsel çalıyor.

■ Daniel Müller-Schott is one of the most sought-after cellists in the world and can be heard on all the great international concert stages. For more than two decades now he has been enchanting audiences as an ambassador for classical music. *The New York Times* refers to his 'intensive expressiveness' and describes him as a 'fearless player with outstanding technique'.

Daniel Müller-Schott guests with leading international orchestras; in the US with orchestras in New York, Boston, Cleveland, Chicago, Philadelphia, San Francisco, and Los Angeles; in Europe, the Berlin Philharmonic, Gewandhausorchester Leipzig, Bayrisches Staatsorchester, Münchner Philharmoniker, Radio Orchestras of Berlin, Munich, Frankfurt, Stuttgart, Leipzig, and Hamburg, Copenhagen and Paris, London Symphony and Philharmonic Orchestras, City of Birmingham Symphony Orchestra, Netherlands Philharmonic Orchestra, Spanish National Orchestra, as well as in Australia with the Sydney and Melbourne Symphony Orchestras and in Asia with the Tokyo NHK Symphony Orchestra, Taiwan's National Symphony Orchestra (NSO), and Seoul Philharmonic Orchestra.

All over the world Daniel Müller-Schott has appeared in concert with such renowned conductors as Vladimir Ashkenazy, Thomas Dausgaard, Charles Dutoit, Christoph Eschenbach, Iván Fischer, Alan Gilbert, Gustavo Gimeno, Bernard Haitink, Neeme Järvi, Dmitrij Kitajenko, Susanna Mälkki, Andris Nelsons, Gianandrea Noseda, Andrés Orozco-Estrada, Kirill Petrenko, André Previn, Michael Sanderling, and Krzysztof Urbanski. Many years of musical collaboration linked him with Kurt Masur, Lorin Maazel, and Yakov Kreizberg. In addition to performances of the great cello concertos, Daniel Müller-Schott has a special interest in discovering unknown works and extending the cello repertoire, for example with his own adaptations and through cooperation with contemporary composers. Sir André Previn and Peter Ruzicka dedicated concertos to the cellist which were premiered under the direction of the composers with the Gewandhausorchester Leipzig and the Kammerphilharmonie Bremen. Both the US-born Sebastian Currier as well as Olli Mustonen have composed a cello sonata for Daniel Müller-Schott.

Highlights of the season 2018/19 included the opening concert Settimana Musicale di Ascona with the Tonhalle-Orchestra Zürich and Krzysztof Urbanski, concerts with the Royal Philharmonic Orchestra and Lionel Bringuier, with the Dallas Symphony Orchestra and Karina Kannellaki, and the St. Louis Symphony Orchestra and Gilbert Varga, as well as the Spanish Radio Television Symphony Orchestra and Erik Nielson. There have been three extended recital tours on the concert calendar: a solo tour to Asia, and trio tours with Julia Fischer and Nils Mönkemeyer as well as with Baiba Skride and Xavier de Maistre. Daniel Müller-Schott played the premiere of Currier's Piano Trio with Anne-Sophie Mutter and Lambert Orkis in New York's Carnegie Hall, followed by a stop in Chicago. At the Mecklenburg-Vorpommern Music Festival Daniel Müller-Schott was artistic director for the Rügen Classical Music Spring Festival 2019.

International music festivals regularly invite Daniel Müller-Schott to perform, including the BBC Proms, the Schubertiade, Schleswig-Holstein, Rheingau,

Schwetzingen, Mecklenburg-Vorpommern, Heidelberg Spring Festival, and Vancouver Festival, and, in the USA, festivals in Tanglewood, Ravinia, and the Hollywood Bowl, Los Angeles. In his chamber music concerts, Daniel Müller-Schott collaborates, inter alia, with Nicholas Angelich, Kit Armstrong, Renaud Capuçon, Xavier de Maistre, Julia Fischer, Igor Levit, Nils Mönkemeyer, Anne-Sophie Mutter, Francesco Piemontesi, Lauma and Baiba Skride, and Simon Trpčeski.

Daniel Müller-Schott has been involved for many years now in the project 'Rhapsody in School'. He regularly gives masterclasses and helps to support young musicians in Europe, the USA, Asia and Australia.

Daniel Müller-Schott has already built up a sizeable discography in a career spanning twenty years under the ORFEO, Deutsche Grammophon, Hyperion, Pentatone, and EMI Classics labels and includes among others, works from Bach, Beethoven, Brahms, Mozart, Haydn, Schumann, Mendelssohn, Prokofiev, Schubert, Khachaturian, Shostakovich, Elgar, Walton, Britten, and Dvořák. His recordings have won numerous international awards, the Gramophone Editor's Choice, Strad Selection, and CD of the Month of the *BBC Music* magazine. For *Duo Sessions*, Daniel Müller-Schott and Julia Fischer received the International Classical Music Award (ICMA) 2017. On his latest CD that appeared in the autumn of 2018 with ORFEO, Daniel Müller-Schott recorded works by Tchaikovsky, Glazunov, and Rimsky-Korsakov with the Deutsches Symphony Orchestra Berlin and Aziz Shokhakimov.

Daniel Müller-Schott studied under Walter Nothas, Heinrich Schiff, and Steven Isserlis. He was supported personally by Anne-Sophie Mutter and received, among other things, the Aida Stucki Prize as well as a year of private tuition under Mstislav Rostropovich. In 1992 at the age of fifteen, Daniel Müller-Schott won first prize at the International Tchaikovsky Competition for Young Musicians in Moscow. In celebration of the Day of German Unity in 2018 and in memory of his deceased teacher Mstislav Rostropovich, Daniel Müller-Schott played music by Johann Sebastian Bach in front of about 500,000 listeners at the Brandenburg Gate in Berlin.

Daniel Müller-Schott plays the 'Ex Shapiro' Matteo Goffriller cello, made in Venice in 1727.

TEKFEN FİLARMONİ ORKESTRASI

■ Türkiye'nin sayılı özel sanat kurumlarından Tekfen Filarmoni'nin temelleri 1992 yılında, Karadeniz Oda Orkestrası olarak atıldı. Yapısı gereği önce Karadeniz, zamanla Hazar ile Akdeniz ülke müzisyenlerini bünyesine katan ve 23 ülkenin bayrağını dalgalandıran topluluk, bu genişleme sonucunda orkestranın kurucusu Ali Nihat Gökyiğit'in kurucu ortağı olduğu Tekfen ailesine katıldı.

Kuruluşundan bu yana, bir senfonik orkestranın klasik repertuarına ilave olarak, Tekfen Filarmoni, nam-ı diğer "Üç Denizin Sesi", temsil ettiği coğrafyanın müziği ve kendine özgü çalgılarını da sanatsal çizgisinin doğal bir parçası olarak kabul etti. Kurucu şefi Saim Akçıl yönetiminde yurtiçi ve yurtdışı konserlerinde, ud, ney, kanun başta olmak üzere, Türkiye'den bağlama, kaval, kemençe, tulum, Azerbaycan'dan kemança, Gürcistan'dan salamuri, Kazakistan'dan kıkobuz, Kırgızistan'dan komuz, Rusya'dan domra, Özbekistan'dan çang, Ukrayna'dan bandura, Yunanistan'dan buzuki gibi otantik çalgılara ve onlar için yazılmış yapıtlara yer veren Tekfen Filarmoni, bu coğrafyaların müzikal mirasına sahip çıkmayı görev edindi. Tekfen Filarmoni, sanatsal vizyonu paralelinde, değişik projelerde de severek yer alıyor. Bir Osmanlı kucak arpi olan çeng'i, besteci Hasan Uçarsu ve arp sanatçısı Şirin Pancaroğlu ile birlikte yeniden müzik dünyasına kazandırması, Kurtuluş Savaşı sırasında açılan millî marş yarışmasına katılan bestelerin peşine düşmesi bu yaklaşımının örnekleridir. Enstrüman yapımı, yapıt siparişi, yayın, konser ve kayıtlar ise bu çalışmaların somut ürünleridir.

Çocuklara küçük yaştan klasik müzik sevgisini aşılamak, geleceğin bilinçli dinleyicisinin yaratılmasında pay sahibi olmak topluluğun önemsedığı diğer bir konudur. Orkestra, artık bir gelenek haline gelen Küçüklere Büyük Konserler serisine özel olarak ismini "Tekfen Filar-mini" olarak değiştiriyor ve temsillerden en az çocuklar kadar keyif alıyor.

Kuruluşunun 25. yılında Tekfen Filarmoni, sürekli şeflik ve sanat direktörlüğü görevlerini, gençliğine rağmen şaşırtıcı sanatsal olgunluğa sahip Özbek asıllı genç yetenek Aziz Shokhakimov'a emanet edip, önemli bir değişim ve yenilenme sürecine girdi. Alban Gerhardt, Alkistis Protopsalti, Anna Smirnova, Arif Sağ, Behzod Abduraimov, Bülent Bezdüz, Charlie Siem, Deniz Kozhukhin, Ercan Irmak,

TEKFEN FİLARMONİ ORKESTRASI
TEKFEN PHILHARMONIC ORCHESTRA

I. Keman 1st Violin

ELENA KORZHENEVICH konsertmayster
concertmaster
TOLGA KULAK
BERK BAŞARAN
EBRU YERLİKAYA
DOĞUKAN KESKİN
DİNARA SABİTOVA
CAN ÖZHAN
YİÇİT UÇURLU
FAHRETTİN ARDA
NAZLI AVCI
BURCU BÜLBÜL
ARSLAN BÜYÜKKAYA
MEHMET YASEMİN
ÇAĞLAR HAZENDAROĞLU

II. Keman 2nd Violin

DENİZ TOYGÜR CONUS
CAN GÜÇKAN
BİLLUR KİBRİTÇİOĞLU
ESENĞÜL YILDIZ
EYLÜL UMAŞ
YASSER EL SERAFİ
ÖZGE ÖZERBEK
NARINE SIMONYAN
MELODİ KAYIŞ
ERNİS ASANALIEV
TUANA KÖPRÜLÜ
DZHAMIL SHARIFULLIN

Viyola Viola

HÜSEYİN MEHMETOĞLU
MUHSİNE GÖKÇEN ERDEM
EMRE AKMAN
EZGİ IRMAK
IRAKLİ JAPARİDZE
YAĞMUR TEKİN
ORHAN ÇELEBİ
VERDA GÜL
ARTEMİS SİS BALKIZ
EDA BERKER

Viyolonsel Cello

VSEVOLOD YUDENICH
AMİNBAY SAPAYEV
YUSUF ÇELİK
İLİA KONONOV
GÖKÇE BAHAR OYTUN
ERDEM AKÇA
GÖZDE ÇERÇİ GÜNEŞ
ERMAN İMAYHAN

Kontrbas Double Bass

UMUR KOÇAN
DOĞAN DOĞANGÜN
ERCAN YAĞIZ YEŞİL
İLKER CANKARA
CEREN AKÇALI
EVREN ŞEN
Flüt Flute
ASLIHAN AND
ELİF KAY
VENÜS KOVANCISOY piccolo

**Obua ve İngiliz Kornosu
Oboe & English Horn**

MEHMET SEVİT MAS
EZGİ KAKİ

Klarnet Clarinet

YAĞIZCAN KESKİN
ÇAĞDAŞ ENGİN

Fagot Bassoon

MERT KUTLUĞ
OĞUZHAN GÜNER
EMRE HOPA kontrfagot contrabassoon

Korno Horn

ERTUĞRUL KÖSE
TUNCA DOĞU
CAN HÜSEYİN KIRACI
VOLKAN KARTAL
TARİK SEZER AYDIN

Trompet Trumpet

ALPER ÇOKER
MUHAMMED ENES NALKIRAN

Trombon Trombone

KUMSAL GERMEN
MARIO MONTES AGUILERA
TURGUTCAN ÇARIKCI
bastrombon bass trombone

Tuba

BERKE BUĞRA GÖKKAYA

Vurmalı Çalgılar Percussion

KEREM ÖKTEM
ALİ CAN ÖZTAN
ALİ KAN UYSAL

Timpani

EMRE GÜNEY

Arp Harp

BAHAR GÖKSU

Piyano Piano

KANDEMİR BASMACIOĞLU

İdil Biret, İlker Arcayürek, Göksel Baktacı, Gülsin Onay, Hüseyin Sermet, Murat Karahan, Omar Tomasoni, Pumeza Matshikiza, Rabih Abou-Khalil, Roman Kim, Sergei Nakariakov, Şenol Talınlı, Şirin Pancaroğlu, Teona Dvali ve Yurdal Tokcan gibi çok sayıda önemli solisti ağırlayan Tekfen Filarmoni, 2019–2022 yılları arasında İstanbul Müzik Festivali Açılış Konseri Orkestrası görevini üstlenmekten büyük heyecan ve gurur duyuyor.

TEKFEN PHILHARMONIC ORCHESTRA

■ One of the few private art institutions in Turkey, the Tekfen Philharmonic was first established in 1992 as the Black Sea Orchestra. Initially comprising musicians from the countries bordering the Black Sea, the ensemble soon expanded to the Caspian and Mediterranean nations as well, its members flying the flags of 23 countries. As a result of this expansion, the orchestra joined the Tekfen family, of which the orchestra's founder Ali Nihat Gökyiğit is a founding partner.

Since its foundation, the Tekfen Philharmonic Orchestra, also known as the 'Voice of Three Seas', has embraced the local music and instruments of the countries it represents as an integral part of its artistic identity along with the classical repertoire. With a mission to protect and promote the musical heritage of its regions, the orchestra has performed works written for such authentic instruments as the oud, ney, and qanun, as well as the Turkish instruments baglama, pipe, kemenche, and tulum, the Azerbaijani kamancheh, Georgian salamura, Kazakh kolkopuz, Kirghiz komuz, Russian domra, Uzbek chang, Ukrainian bandura, and Greek bouzouki in its tours both at home and abroad under the baton of its founding conductor Saim Akçıl.

The Tekfen Philharmonic Orchestra enjoys taking part in special projects that parallel its artistic vision. Two instances that bear witness to this approach are the collaboration with composer Hasan Uçarsu and harpist Şirin Pancaroğlu to re-introduce the Ottoman harp, çeng, and the unearthing of the works entered in the national anthem competition at the time of the War of Independence. Instrument-making, commissioning works, publications, concerts, and recordings are other solid results of these endeavours.

Another cause close to the orchestra's heart is the instilling of a love of classical music in children from an early age, hence its contribution to raising informed audiences among the coming generation. For its highly popular concert series Big Concerts for Little Audiences, the orchestra changes its name to 'Tekfen Philhar-mini'.

In its 25th year, the Tekfen Philharmonic Orchestra embarked on a process of significant change and renewal under its Uzbek principal conductor and artistic director, Aziz Shokhakimov, who displays remarkable artistic maturity despite his young age.

Tekfen Philharmonic Orchestra has collaborated with leading soloists, including Alban Gerhardt, Alkistis Protosalti, Anna Smirnova, Arif Sağ, Behzod Abduraimov, Bülent Bezdüz, Charlie Siem, Deniz Kozhukhin, Ercan Irmak, İdil Biret, İlker Arcayürek, Göksel Baktacı, Gülsin Onay, Hüseyin Sermet, Murat Karahan, Omar Tomasoni, Pumeza Matshikiza, Rabih Abou-Khalil, Roman Kim, Sergei Nakariakov, Şenol Talınlı, Şirin Pancaroğlu, Teona Dvali, and Yurdal Tokcan. It is excited and honoured to be the 2019–22 Opening Concert Orchestra of the Istanbul Music Festival.

Modest Mussorgski (düz.: N. Rimski-Korsakov)
Çıplak Dağda Bir Gece

Mussorgski, en sonunda Çıplak Dağda Bir Gece adını alan bu orkestra yapıtıyla 1860–1881 arasında 20 yıl kadar uğraştı ve hiçbir zaman da orkestradan dinleyemedi. Yapıtın ilk versiyonunu 1860–1862 yıllarında, 1852'de girdiği subay okulundan arkadaşı Baron Gregori Mengden'in çıplak bir dağda cadılar gecesini canlandıran dramı üzerine besteledi. Bu Çıplak Dağ, gerçekten de Kiev'de Triglav Dağı'na verilen isimdi ve Mussorgski'nin bestesi de önce Cadılar adını taşıyordu. Daha önce de, Rus yazar Gogol'ün bir öyküsü üzerine *Vaftizci Yahya Gecesi* adlı bir opera bestelemeyi planlamış, ama yazamamıştı.

Çıplak Dağ, Rus efsanelerine göre her yıl 24 Haziran'da, gün dönümü şenliklerinde cadıların toplandıkları yerd. Mussorgski de 1860–1862 arasında yazdığı orkestra yapıtını hocası Balakirev'e göstermiş, ama beğendirememişti. Onun ultimatom benzeri katı önerilerine de uymadı ve yapıtı kenara bıraktı. 1863'te sivil yaşama geçip yıllar sonra kendini olgunlaşmış hissedince, 1867'de iki hafta içinde yeni partisyonu tamamladı ve Çıplak Dağda Vaftizci Yahya Gecesi adını verdi. Birinci versiyonundan ne kadar farklı olduğu bilinmeyen bu ikinci versiyonda Mussorgski, herhalde Berlioz'un 1829'da yazdığı Fantastik Senfoni'sindeki Cadılar Sabatı'ndan etkilenmiş, Liszt'in Ölüler Dansı'ndaki (Todtentanz) gibi orkestrada konçertant bir piyano kullanmış ve iyi bir şeyler yazdığına inanmıştı; ama Balakirev bunu da beğenmedi, fikrini değiştirmede. Hayal kırıklığına uğrayan Mussorgski bu müziği hiçbir zaman bitirmedi ve *Soroçinski Panayırı* operasında değerlendirmeyi düşündü, buna bir de koro ekledi. Ölümünden beş yıl sonra, bitmemiş yapıtları tamamlamakla tanınan orkestrasyon ustası Rus besteci Rimski-Korsakov (1844–1908) birkaç yıl uğraşarak bazı değişikliklerle yapıtın yeni bir orkestrasyonunu 1886'da yayınladı. Mussorgski'nin 1867 versiyonu ise ancak 1968'de yayınlanabildi.

Mussorgski 1866'da Balakirev'e mektubunda Cadılar'ın bu kez senfonik bir şiir olduğunu yazmış, 1867'de ise tüm Rus bestecileri ile Rimski-Korsakov'a yolladığı mektubunda gerçek ve orijinal Rus toprağından gücünü alan yapıtını övmüştü. Mussorgski'nin bu cadılar gecesinde ilk planı, 16. yüzyılda şeytan ile aşk ilişkisini itiraf eden bir kadının kazığa geçirilerek yakılmasını anlatmaktı. Yapıtı dört bölüme ayırdı: 1. Cadıların toplantısı, cehennemden gelen konuşmaları, gürültüler; 2. Cadıların geçidi, en sonda (Mabut Çernobog) şeytanın gelişi; 3. Cadıların şeytana tapınması; 4. Cehennem Mesi (Kara Mes) ve cadılar sabatı. Sonuna da "Tanrı'nın yardımıyla tamamladım" cümlesini eklemişti. Ancak Rimski-Korsakov yapıtı bu sabatın sonunda bitirmemiş, yapıtı kilise çanları cadıları uzaklaştırdıktan sonra barışçı havada sona erdirmişti. Rimski-Korsakov da bu programı uygulamış, ancak şeytani ve mesi adıyla belirtmişti.

Yapıt vahşice ve çabuk (*Allegro feroce*) tempoda, 2/2'lik ölçüde başlar. Önce üzerinde hiçbir ağaç ve ot bulunmayan, tümüyle kayalardan oluşan çıplak bir dağ canlandırılır. Gündüzleri üzerinde hiçbir canlı bulunmayan ıssız dağa, güneş battıktan sonra kötü ruhlar ve garip yaratıklar akın etmekte; ovada derin bir huzur içinde uyuyan köy halkı için kötülükler planlamaktadır. Bu toplantı gün ağarınca kadar sürmektedir. Girişte duyulan *piccolo* flüt sessizliği, ıssızlığı yansıtır: *Pianissimo* ile *fortissimo* arasında değişen ıslık ve fısıltıları yaylı ve üflemlerli çalgılar paylaşır. Gizemli bir sessizlik oluşur, sonra obua ve fagotun monoton temasıyla kötü ruhların gelişi belirlenir. Birden bire yükselen heyecan şeytanın görünüşünü duyurur. Vahşi bir dans başlar; yaylıların sert ritmi eşliğinde üflemlilerin kromatik yükselişinden sonra iki tema birbirine karışır. Şeytanın zaferi vurgulanır. Bu Cadılar Sabatı, tekrarda (reprise) da devam eder. Ama birden kesilir. Uzaktan köy kilisesinin çanları duyulur. Kemanlar eko şeklinde kromatik motifi yansıtır, arpin eşliğinde önce klarnet, sonra flütün çaldığı güzel ezgi günün doğumunu ve huzuru müjdelir. Dağ yine eski haline dönmüştür. (Süre 11')

Dmitri Şostakoviç

Viyolonsel Konçertosu No. 1, Mi bemol Majör, Op. 107

- *Allegretto*
- *Moderato*
- *Andantino* – *Allegro* (*Cadenza*)
- *Allegro non troppo* (*Allegro con moto*)

1982'de İsviçre uyruğına geçen, Bakü doğumlu Mstislav Rostropoviç (1927–2007) uzun zamandır Şostakoviç'in kendisi için bir konçerto yazmasını istiyordu; hatta bu arzusunu bestecinin eşi Nina Vasilyevna'ya açtığı zaman şu cevabı aldı: "Eğer onun sana bir konçerto yazmasını istiyorsan bu konuyu hiçbir zaman ona ne sor, ne de söyle!" Halbuki Rostropoviç, bestecinin opus 40 Viyolonsel Sonatı'nı çok kez onunla birlikte çalmış, hatta 1957'de Melodia firması için kaydını bile yapmışlardı. Ama 1950'li yıllardan sonra ellerinden şikâyet eden Şostakoviç, arkadaşı ve öğrencisi Azerbaycanlı besteci Kara Karayev'e (1918–1977) artık halk önünde çalmaktan hiç hoşlanmadığını, sahnenin sinirlerini yıprattığını söylemesine karşın yine mecburen Baltık ülkelerinde Rostropoviç ile 1955'te turneye de çıkmıştı.

Bu arada Şostakoviç, Rostropoviç'in kendisinden bir yapıt beklediğini biliyordu ve 1959 Haziran'ında konçertoyu tamamladı. Besteci daha sonra, bu konçertoyu yazarken, Prokofyev'in viyolonsel ve orkestra için Senfoni Konçertant'ının plağını aşındıracak kadar gramofonda dinlediğini ve etkilendiğini anlatır. Rostropoviç de bestecinin, bu yapıttaki timpani kullanımından esinlendiğini söyler ve 2 Ağustos 1959'da eline geçen notaları ilk gün on saat çalışarak dört günde ezberlediğini; 6 Ağustos günü Şostakoviç'in Komarovo'daki daça'sına piyanist Aleksander Dedyukin ile giderek konçertoyu besteciye notasız çalarak onu şaşırttığını anlatır. Rostropoviç konçertoyu ilk kez 9 Ekim 1959'da Kiril Kondraşin yönetimindeki Filarmoni Orkestrası eşliğinde Moskova'da seslendirdi.

1. Keman Konçertosu gibi, klasik konçerto formuna uymayan tarzda dört bölümlü olan ve belirgin tonal sistemde yazılan yapıtta kadansların yeri ve kullanım şekli de ilk keman konçertosunu anımsatır. Kadanslar daha önceki bölümlerdeki motifleri geliştirir ve sürdürür. Çabukça (*Allegretto*) tempodaki 1. Bölümde çok enerjik ve dinamik tema tüme egemendir. Biraz da 1. Senfoni'nin ilk bölümündeki girişi andıran temayı Şostakoviç önce üçlü intervale kullanır; sonra giderek genişleyen, disonanslarla şaşırtan ve böylece uyaran tema karmaşık bir polifonide –çokseslilikte– bile etkinliğini yitirmez.
2. Bölüm ise orta (*Moderato*) tempoda, yoğun lirik anlatımdadır. Ezgisel yapıdaki temalar, Kondraşin'in konserden sonraki açıklamalarına göre, Şostakoviç'in Rus halk ezgilerine verdiği önemin arttığını gösteren mutlu işaretlerdir. Daha sonra giderek tutkulu bir anlatım kazanan, kıvraklığı kadar dengesini de koruyan bölümde viyolonselin renk ve armoni katkısı etkiyi artırır.
3. Bölüm önce ağırca (*Andantino*) tempoda başlar. Ama bu bölüme anlamını kazandıran, yine ilk keman konçertosundaki gibi uzun süren kadanstır. Bu kadans gelenekseldeki gibi solistin ustalığını çabuk (*Allegro*) tempoda sergilemekle kalmaz, ayrıca derin bir anlam da taşır.
4. Bölüm ise pek o kadar da çabuk olmayan (*Allegro non troppo*) tempoda, ama Şostakoviç'i şakacı bir maske takmış gibi sergileyen finaldir. Dinleyici kendini bir panayır yerinde, halk ezgileri çalınan bir ortamda sanabilir. Ancak Şostakoviç burada Stalin'in en sevdiği, milyonlarca Rus'un bildiği halk şarkısı olan Suliko'yu kullanmış, ama o kadar ustaca bir kamuflla ile işlemiştir ki, ezgiyi Rostropoviç bile tanıyamamıştır. Şostakoviç bu ezgiyi daha önce, 1948'lerdeki Jdanov kararnamesini alaya almak için yazmış ancak 1989'da Washington'da Rostropoviç'in çabalarıyla ilk kez dinleyicilere sunulan Rayok adlı satirik kantatında da kullanmıştı; bu olay da bir dedikodu olarak aydın çevrede yayıldı. Konçertonun sonundaki kodada, ilk bölümün enerjik teması, kendini tekrar ispatlamak istemiş gibi güçlü belirir ve konçertoyu sona erdirir. (Süre 29')

Piotr Ilyiç Çaykovski
Senfoni No. 6, Si minör, Op. 74

- Adagio – Allegro non troppo
- Allegro con grazia
- Allegro molto vivace
- Adagio lamentoso

Çaykovski'nin senfonileri arasında en çok çalınanı, içinde kendi yaşamını canlandırdığı 16 Şubat'ta başlayıp 31 Ağustos'ta bitirdiği 6. Senfoni'dir. İlk kez 28 Ekim 1893'te Petersburg'da, besteci yönetiminde seslendirilen yapıta, kardeşinin önerisi üzerine "Patetik" adını veren besteci, dokuz gün sonra kolera'dan ölmüş ve senfoninin kazandığı başarıyı görememiştir.

Bestecinin kardeşi Modest'in açıklamasına göre "Acılar, özlemler ve heyecanlarla geçen yalnız yıllar, iyiye ve güzele bağlılığın dile getirildiği" 1. Bölüm, etkili bir senfonik girişle başlar. 4/4'lük ölçüdeki ağır (*Adagio*) tempodaki girişte, bas yaylıların yakarıyla fagotun duyurduğu dört notalık karanlık tema ölümcül bir ezgiyi oluşturur. Aynı tema hızlanır, pek o kadar neşeli olmayan (*Allegro non troppo*) tempoda, viyolalarla yansıtılır. Bölümün ikinci önemli teması, keman ve viyolonselde yakarış ve özlem dolu lirik bir şarkı biçiminde ağırca (*Andante*) tempoda –senfoninin en etkileyici ve duygulu bölümü olarak– sunulur. Daha sonra parlak bir teknik, güçlü sesle orkestrada gelişen tema sakinleşerek klarnet ve fagotla duyurulur. Anlık bir susuştan sonra temalar tutkulu ve canlı (*Allegro vivo*) şekilde birbiri içine karışır. Ancak kadere karşı bu yarışmanın boşluğunu trombonlarda beliren koral ezgi açıklar.

"Duyguların açıklanabileceği birinin varlığının verdiği huzur ve mutluluğun yitilmesiyle duyulan burukluk" olarak tanımlanan 2. Bölüm, neşeli ve zarif (*Allegro con grazia*) tempodadır ve birinci bölümle büyük bir kontrast oluşturur. Alışılmamış ilginç bir ritimle (5/4'lük ölçüde) Çaykovski'nin deyimile "Gözyaşlarıyla gülümseyerek" zarif bir vals gibi gelişen bölüm, daha sonra hafif bir melankoliye bürünürse de yine eski neşesine kavuşur.

3. Bölüm 12/8'lik olarak ele alınan 4/4'lük ölçüde çabuk ve çok canlı (*Allegro molto vivace*) tempoda scherzo/marş karışımı, kendine özgü bir yapıdadır. Scherzo/marş/scherzo tekrarı/marş tekrarı/bitiş bölümü tarzında, büyük ses nüanslarıyla seçkinleşen bölüm, "Müzikçi olarak kazanılan başarının verdiği heyecan ve gurur"u canlandırır. Gerçekten canlı hareketli tema yaylı çalgılarla tahta üflemeliler arasında dolaşır, sonunda bir karşı tema haline getirilir. Çalgı gruplarının yarışması orkestranın tümünde barbar bir marş olarak sonuçlanır.

Ağır ve ağıtsal (*Adagio lamentoso*) tempoda, 3/4'lük ölçüde başlayan 4. Bölüm bir ölüm habercisidir: "Son yıllardaki yalnızlığı ve hüznü, gelecekteki ölümü arzulama"yı anlatır. Yaşamın zevkleri bitmiş, onun yerini bir veda şarkısı almıştır. Senfonilerin alışlagelmiş çabuk (*Allegro*) finali yerine Çaykovski, çok az bestecinin cesaret edebileceği ağır bir bitiş yeglemiş, adeta kendi ölümü için bir orkestra requiem'i bestelemiştir. (Süre 48')

— İRKİN AKTÜZE

Konser öncesinde cep telefonlarının (ve diğer elektronik cihazların) kapatılması veya sessiz duruma alınması önemle rica olunur. Konser sırasında fotoğraf çekilmesi, video ya da ses kaydı yapılması yasaktır.

Please turn off your mobile phone (and other electronic devices) or turn it to silent mode, prior to the start of the performance. Taking photos and video or audio recordings are not permitted during the performance.

İSTANBUL
KÜLTÜR
SANAT
VAKFI

İKSV
MÜZİK

Festival Sponsoru

ECA
YILLIĞI
BERABER

47.
İSTANBUL
MÜZİK
FESTİVALİ
11-30
HAZİRAN
2019

**Festivalde sizi müziğe
bambaşka bir şekilde
yakınlaştıracak bu
sıradışı tecrübeyi
kaçırmayın!**

YAŞAMA ÖVGÜ HUMAN REQUIEM

RUNDFUNKHOR BERLIN

28 Haziran Cuma
29 Haziran Cumartesi
21.00, Zorlu PSM Türkcell Sahnesi

biletix
ticketmaster Türkiye

muzik.iksv.org

iksv kurucu sponsor

Eczacıbaşı

iksv resmi konaklama sponsoru

THE MARMARA
COLLECTION

kültür

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM
BAKANLIĞI

TÜRKİYE

İYİ HAYAT

İKSV MOBİL YENİLENDİ. İNDİRİN, PROGRAMINIZI YAPIN.

FESTİVAL SPONSORU
FESTIVAL SPONSOR

İstanbul Kültür Sanat Vakfı
Istanbul Foundation for Culture and Arts
Nejat Eczacıbaşı Binası
Sadı Konuralp Caddesi No: 5
Şişhane 34433 İstanbul
T (212) 334 07 00
F (212) 334 07 02
E muzik.fest@iksv.org
muzik.iksv.org